

მამუკა მაჩიტაძე (გახსენება)

ქუთაისი მუდამ ძლიერი და ამაყი იყო თავისი გამორჩეული შვილებით, ქუთაისში კი ძნელია იყო გამორჩეული, იგი რჩეულთა ქალაქია, აქ მუდამ ძვერდა გულანთებული, მამულზე მოფიქრალი ადამიანების გული. ქუთაისი მუდამ ამაყობდა ექიმთა ძლიერი არმიით, გამორჩეული კეთილსინდისიერებით რომ ემსახურებოდნენ საკუთარ ხალხსა და საკუთარ სინდისს. მათ შორის ერთი მრავალთაგანია მამუკა მაჩიტაძე,

კაცი სამშობლოზე უსაზღვროდ შეყვარებული, ადამიანზე შეყვარებული, სინდის-ნამუსზე შეყვარებული, გამორჩეული გულსხმიერებითა და კაცურკაცობით.

ღმერთი ადამიანს რა სიმდიდრესაც მოჰმადლებს ბედნიერებაა. ადამიანებს ერთი მუზის მსახურებაც უმძიმთ, მამუკა მაჩიტაძეს კი უხვად დააბერტყა ღმერთმა ნიჭიერება, რომელიც ხან პოეზიაში, ხან მხატვრობაში, ხან მუსიკაში გამოსჭვივოდა. კარგ ექიმს, რომელსაც საკუთარ თავზე მეტად უყვარდა პაციენტი, ქუთაისური გამორჩეული იუმორითაც იზიდავდა მათ. ეხმარებოდა ყველას უშურველად, ხელგაშლილობით, ლამაზი სიტყვით, ღიმილით, იმედით, ახალი სიცოცხლის ტრფიალით.

გზაო გოლგოთის, ეკლის გვირგვინო,
მტრედო სულის და სიხარულისა.

ფარო დავითის, ნამუსის ფარო,
ცდუნების გზაზე არ გამატარო;
სიმღერა მომეც ჩემი ერისა,
სხვა დარდი გულზე არ გამაკარო.

რწმენაში მომეც ძალა ულევო,
რომ მტერსაც მტრობით არ გადვუხადო,
სანთლად დავიწვა საგალობელში,
სვეტიცხოველი კიდევ მოვხატო.

ქუთაისი

შენს ქუჩებში, ქუთაისო, რამდენ იმედს გაუვლია,
გაზაფხულზე შენი ეშხი ქვეყნის დღესასწაულია.
უმღერიათ მგოსნებს შენთვის: „სავარდო და სამაისო“,
შენ კი, ვინც ღირს, ჟამთა სვლაში, არ ივიწყებ არავისო.

შენს ქუჩებსაც დასტყობია ნატერფალი გმირობისო,
დადი ადევს შენს ოჯახებს ნამუსის და ზრდილობისო.
შენს ქარშიაც სიმღერაა, ქართულ ჰანგის და ენისო,
შენ ხმალი ხარ შემართული ჩვენი რწმენის და ერისო.

ვფიცავ ზეცას, მაღლიანი კაცის სიტყვას არ ველირსო,
უმენობით ყოფნა მართლაც ამ ქვეყანად არცა ღირსო.
შენ ბაგრატის ნანგრევებშიც შენი ნახვაც წარმტაცია,
შენ გელათის, წყაროს თვალო, შენ ფუტკრების აკაციავ,
შენ რიონის თეთრი ქვებით მიმზიდველო აბსტრაქციავ...
ამ სიყვარულს, სიდიადეს, ვინც ვერ იგრძნობს, რა კაცია.

საქართველოს რა კუთხეშიც - ბინდი წვება თუ თენდება,
ქუთაისი მენატრება, ქუთაისი მახსენდება.
რადგან თუკი ბურჯს ვეძახით, იმედი გვაქვს მუდამ მისი,
საქართველოს გული იქ ძგერს, სადაცაა ქუთაისი.